

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Lucií Lubasovou ve věci péče o **XXX, nar. XXX, XXX, a XXX, nar. XXX, t.č. XXX, zastoupených JUDr. Františkem Derikem, advokátem se sídlem v Pardubicích, J. Palacha 1552, jako opatrovníkem, za účasti matky XXX, nar. XXX, bytem XXX, a poručníka XXX, o určení totožnosti a rodičovství,**

t a k t o :

- I. **Určuje se, že XXX, narozený dne XXX z matky XXX, nar. XXX, zapsaný v knize narození matričního úřadu XXX, je dítětem t o t o ž n ý m s XXX, zapsaným v knize narození matričního úřadu XXX, narozeným dle vydaného rodného listu dne XXX nezjištěným rodičům.**
- II. **Řízení se v části o určení rodičovství XXX, narozeného dne XXX a XXX, narozeného dle vydaného rodného listu dne XXX, zastavuje.**
- III. **Stát - Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud usnesením ze dne 8.4.2016, č.j. 24 Nc 1054/2016 – 1 v souladu s ust. § 13 a §466 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen z.ř.s.) zahájil ve věci XXX, řízení o určení jejich totožnosti a rodičovství za účelem postavit na jisto, zda XXX je dítětem totožným s XXX, nar. XXX. Důvodem pro zahájení řízení byly skutečnosti zjištěné ze spisů

sp.zn. 19 P 101/2015, 24 Nc 1084/2015 a 19 Nc 853/2015, z nichž vyplynulo, že matka XXX, nar. XXX, usilovala o výkon rodičovské odpovědnosti vůči nezletilému XXX, nar. XXX, kterého označovala za dítě totožné s XXX, přičemž s ohledem na obsah uvedených spisů se taková možnost jevila jako značně pravděpodobná. Stav, kdy u shora uvedených nezletilých panovala nejistota ohledně jejich totožnosti a rodičovství, byl v rozporu s čl. 8 Úmluvy o právech dítěte, podle něhož má dítě právo na zachování své totožnosti, jména a rodinných svazků.

Matka XXX navrhla, aby soud určil, že XXX jsou dětmi totožnými.

Opatrovník nezletilých rovněž navrhl, aby soud rozhodl tak, že obě děti jsou dítětem totožným a zároveň určil rodičem XXX.

Poručník XXX navrhl, aby bylo určeno, že děti XXX jsou dětmi totožnými a zároveň určil matkou dítěte XXX.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu.

Dne XXX matka XXX, porodila v XXX porodnici XXX, u něhož nebylo otcovství určeno. Pro nezletilého byl vydán matričním úřadem v XXX rodný list, v němž je jako matka uvedena XXX. Těhotenství XXX, XXX. Ještě v porodnici matka XXX. Dne XXX byla matka s porodnicí se XXX propuštěna, při propuštění XXX. Matka cestou z porodnice odložila XXX v XXX, před XXX. V době odložení měl na sobě XXX. Následující dny si matka své jednání rozmyslela, chtěla dítě převzít zpět, proto jednala s primářem dětského oddělení XXX - matka správně uvedla XXX. V době této návštěvy matce XXX nevydali, byla jí předána informace, XXX, XXX. Vzhledem k tomu, že se jednalo o dítě XXX byla XXX. Těmito speciálními vyšetřeními bylo dne XXX. S ohledem na zájem matky k převzetí dítěte zpět do své péče a o výkon rodičovské odpovědnosti k dítěti, matka zároveň jednala dne XXX se sociální pracovnící OSPOD Pardubice o svém mateřství k dítěti odloženému XXX - byla však odkázána na soudní řízení (o určení mateřství) a pro nezletilého XXX odloženého XXX tak byl na popud OSPOD Pardubice vystaven matričním úřadem v XXX dne XXX nový rodný list, v němž byl veden jako XXX, nar. XXX bez uvedení rodičů. Matka podala dne XXX návrh na určení svého mateřství k XXX, nar. XXX, který vzala ústně do protokolu dne XXX zpět, uvedla, že se ve věci obrátí na Policii ČR, neboť věděla, XXX. Řízení o určení mateřství k XXX, nar. XXX bylo zastaveno usnesením ze dne 20.1.2016, neboť matka vzala podaný návrh zpět, navíc nebyly splněny podmínky pro vedení řízení z úřední povinnosti, neboť nebylo pochyb o tom, že paní XXX je matkou XXX, a to s ohledem na porod ve zdravotnickém zařízení. Policie ČR matce pomoc při pátrání a ztotožnění dítěte neposkytla, pátrání neprováděla z důvodu, že matka o pobytu svého dítěte věděla, testy DNA ke ztotožnění dítěte by Policie mohla provést jen pro identifikaci zemřelého, přičemž uvedené testy jsou velmi drahé. XXX byl rozhodnutím soudu umístěn dne XXX do XXX (byla nařízena jeho ústavní výchova), kde je doposud, XXX, XXX, XXX. XXX byl zároveň jmenován poručník, a to XXX, neboť byl veden jako dítě neznámých rodičů. Matka XXX kontaktovala 1x, nicméně nebyla přítomna sociální pracovníce, matce by ale informace předány být nemohly, matka neměla možnost syna navštívit, dostat informace o jeho zdravotním stavu. Matka vzhledem ke zdlouhavosti celého procesu přehodnotila svůj postoj k převzetí dítěte, nadále tak bude probíhat jeho ústavní výchova v XXX.

Po právní stránce soud hodnotil věc následovně. Vzhledem k tomu, že zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, situaci, kdy je třeba ztotožnit nezletilé dítě právně neupravuje, postupoval

soud v souladu s ust. čl. 10 z.č. 1/1993 Sb., Ústavy ČR, podle kterého vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Na projednávaný případ tak aplikoval ustanovení mezinárodní smlouvy – Úmluvy o právech dítěte. Dle čl. 8 Úmluvy státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se zavazují respektovat právo dítěte na zachování jeho totožnosti, včetně státní příslušnosti, jména a rodinných svazků v souladu se zákonem a s vyloučením nezákonných zásahů. 2. Je-li dítě protizákonně částečně nebo zcela zbaveno své totožnosti, zabezpečí mu státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, potřebnou pomoc a ochranu pro její urychlené obnovení.

Soud po provedeném řízení na základě provedených důkazů, které tvoří ucelený logický celek bez vnitřní rozpornosti dospěl k závěru, že XXX z matky XXX, nar. XXX, zapsaný v knize narození matričního úřadu XXX, je dítětem totožným s XXX nezjištěným rodičem, který byl dne XXX odložen matkou XXX. Soud proto rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku shora. Pouze na okraj soud poznamenává, že žádné jiné řízení, např. o určení mateřství by stav nejistoty ohledně totožnosti dítěte neodstranilo, neboť by mohla nastat a nastala absurdní situace, kdy by byla XXX určena matkou 2 dětí, ačkoliv by se fakticky jednalo stále o dítě totožné.

S ohledem na ztotožnění dítěte odpadl důvod pro vedení řízení o určení rodičovství k nezletilému, neboť matka XXX rodila ve zdravotnickém zařízení, z toho důvodu o jejím mateřství k nezletilému není pochyb a jako matka byla zapsána v jeho rodném listu. Soud proto v souladu s ust. § 16 z.ř.s. řízení zastavil, přičemž otázku otcovství nebylo na místě řešit – matka otce nezletilého neuváděla a uvádět nechtěla, přičemž smyslem vedeného řízení bylo, aby dítě mělo zákonného zástupce - rodiče, který k němu bude vykonávat rodičovskou odpovědnost. S ohledem na výsledek řízení tak již nadále není na místě, aby dítě mělo poručníka, neboť jeho zákonným zástupcem je, a to od samého počátku, jeho matka.

Shora uvedeným rozhodnutím není dotčeno rozhodnutí ve věci svěřeni nezletilého do péče XXX (nařízení ústavní výchovy) – takové rozhodnutí by bylo možno revidovat pouze na základě podstatné změny poměrů, tj. zejména, pokud by matka nezletilého měla zájem o svěřeni nezletilého do své péče a k převzetí měla vytvořeny adekvátní podmínky, což soud v řízení o určení totožnosti a rodičovství nezkoumal, neboť takové skutečnosti nebyly pro rozhodnutí ve věci podstatné a jejich zkoumání a prokazování by bylo nad rámec potřeb vedeného řízení.

Ohledně nákladů řízení soud rozhodl dle § 23 z.ř.s. tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal, když neshledal žádné okolnosti případu, které by jejich přiznání odůvodňovaly.

O nákladech státu, které jsou představovány náklady na zastoupení nezletilého rozhodl soud dle § 148 odst.1 o.s.ř. tak, že stát nemá na jejich náhradu právo, neboť s ohledem na typ řízení nelze určit, který z účastníků (i s ohledem na zahájení řízení z úřední povinnosti) měl ve věci úspěch.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, prostřednictvím soudu podepsaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

V Pardubicích dne 28. července 2016

JUDr. Lucie Lubasová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jitka Gulyášová